

Страни в главното производство

Жалбоподател: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Ответник: Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Диспозитив

Член 3, параграф 3 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че „условията на всеки колективен трудов договор“ по смисъла на тази разпоредба обхващат и установените с колективен трудов договор условия, които съгласно правото на съответната държава членка въпреки прекратяването на този договор запазват действието си спрямо урежданите от него непосредствено преди прекратяването му трудови правоотношения, докато за тези правоотношения не влезе в сила нов колективен трудов договор или докато не бъде сключено ново индивидуално споразумение със съответните работници.

⁽¹⁾ ОВ С 274, 21.9.2013 г.

Решение на Съда (девети състав) от 11 септември 2014 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Ministerstvo práce a sociálních věcí/B.

(Дело C-394/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕО) № 883/2004 — Приложимо национално законодателство — Определяне на държавата членка, компетентна да предостави семейно обезщетение — Положение, в което работникът мигрант и семейството му живеят в държава членка, в която са съсредоточени интересите и/и е отпуснато семейно обезщетение — Молба за отпускане на семейно обезщетение в държавата членка по произход след изтичане на срока за получаване на обезщетение в държавата членка по пребиваване — Правна уредба на държавата членка по произход, съгласно която такива обезщетения се предоставят на лицата с регистриран в тази държава постоянен адрес)

(2014/C 409/22)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Ответник: B.

Диспозитив

1) Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената и актуализираната му редакция с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 592/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година, и по-специално член 13 от него, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да се приема за компетентна да отпусне семейно обезщетение на дадено лице само защото то и/а регистриран постоянен адрес на територията ѝ, без то и членовете на семейството му да работят или да пребивават обичайно в тази държава членка. Член 13 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска също държава членка да предоставя семейни обезщетения на дадено лице, когато тя не е компетентната по отношение на него държава, освен ако не е налице точна и особено тясна привръзка между разглежданото положение и територията на първата държава членка.

- 2) Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕО) № 988/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година, и по-специално член 11 от него, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да се приема за компетентна да отпуска семейно обезщетение на дадено лице само защото то има регистриран постоянен адрес на територията ѝ, без то и членовете на семейството му да работят или да пребивават обичайно в тази държава членка.

(¹) ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Решение на Съда (втори състав) от 10 септември 2014 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — Vilniaus energija UAB/Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Дело C-423/13) (¹)

(Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Мерки с равностоеен ефект — Директива 2004/22/ЕО — Метрологични проверки на изтервателни системи — Водомер за топла вода, който отговаря на всички изисквания на тази директива и е свързан с устройство за дистанционен (телеметричен) пренос на данни — Забрана на употребата на този водомер без предварителна метрологична проверка на системата)

(2014/С 409/23)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vilniaus energija UAB

Ответник: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Диспозитив

Член 34 ДФЕС и Директива 2004/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно изтервателните уреди трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на национална нормативна уредба и практика, съгласно които водомер за топла вода, отговарящ на всички изисквания на тази директива и свързан с устройство за дистанционен (телеметричен) пренос на данни, се разглежда като изтервателна система и поради това водомерът за топла вода не може да се използва по предназначение, докато не се извърши метрологична проверка по отношение на този водомер и свързаното с него устройство, тъй като, взети заедно, те съставляват изтервателна система.

(¹) ОВ С 304, 19.10.2013 г.

Решение на Съда (седми състав) от 11 септември 2014 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Ronny Verest, Gaby Gerards/Belgische Staat

(Дело C-489/13) (¹)

(Преюдициално запитване — Данък върху доходите — Законодателство за избягване на двойното данъчно облагане — Данъчно облагане на доходите от недвижим имот, получени в държава членка, различна от държавата членка на пребиваване — Метод на освобождаване с резерва за прогресивност в държавата членка на пребиваване — Разлика в третирането на недвижимите имоти, находящи се в държавата членка на пребиваване, и находящите се в друга държава членка)

(2014/С 409/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen